

Sygnatura akt VI Ka 1284/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **17 lutego 2017 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski. (spr.)

Sędziowie SSO Grzegorz Kiepusa

SSO Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Marzena Mocek

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2017 r.

sprawy **M. L. (1)** ur. (...) we W.,

syna N. i M.

oskarżonego z art. 212§1 i 2 kk, art. 216§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 września 2016 r. sygnatura akt III K 391/13

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 439 § 1 pkt 7 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 9 września 2016 r. w sprawie o sygnaturze akt III K 391/13 orzekł w sprawie oskarżonego **M. L. (1)**.

Apelację od tego wyroku złożył obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości. Obrońca zarzucił orzeczeniu:

- obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 7 k.p.k. przez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, art. 5 § 2 k.p.k. przez rozstrzygnięcie wszystkich występujących w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, art. 424 § 1 k.p.k. przez niedostateczne wyjaśnienie jakie fakty i dlaczego Sąd uznał za udowodnione i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na przyjęciu, że oskarżony w dniu 8 marca 2011 r. założył konto na portalu forum (...) pod nazwą użytkownika (...) podczas gdy brak jest jakiegokolwiek dowodu na to, że założycielem tego konta był M. L.,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na przyjęciu, że oskarżony od 1 czerwca 2011 r. przy użyciu konta (...)dokonywał wpisów o sytuacji panującej w Szpitalu w R. oraz o osobach oskarżycieli prywatnych, podczas gdy brak dowodów na to, iż rzeczywiście oskarżony ich dokonywał,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na przyjęciu, że z uwagi na to iż 5 wpisów zostało dokonanych z linii abonenckiej przypisanej do oskarżonego oraz biorąc pod uwagę jego wcześniejsze zatrudnienia nie sposób uznać że to inna osoba dokonywała rejestracji konta (...),
- błędnym przyjęciu charakteru wypowiedzi oskarżonego na rozprawie w dniu 10 czerwca 2016 r.,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na przyjęciu, że oskarżyciele prywatni podali, które stwierdzenia zwarte we wpisach były dla nich znieważające lub oczerniające podczas gdy przytaczane przez tych oskarżycieli treści nie mają pokrycia we wpisach użytkownika posługującego się nickiem (...),
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na przyjęciu, że oskarżony przez „kilkakrotne” dokonanie wpisów pomówił oskarżycieli prywatnych i ich zniesławił gdy sami oskarżyciele i świadek P. U. wskazali, że nie ponieśli żadnych konsekwencji z powodu tych wpisów, nie dotknęły ich żadne negatywne skutki zawodowe i nie domagali się od moderatora strony ich usunięcia.

Ponadto obrońca podniósł zarzut naruszenia art. 101 § 2 k.k. oraz zarzut rażącej niewspółmierności kary.

Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu zarzutów;

ewentualnie:

o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie go do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji. Alternatywnie wniósł obrońca o umorzenie postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wskutek wniesienia apelacji konieczne stało się uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania z uwagi na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439§1 pkt. 7 k.p.k.

W treści orzeczenia wskazano, że wymierzono oskarżonemu za czyny przypisane w punktach 1 i 2 kary grzywny w „liczbie 50 (dwudziestu) stawek dziennych”. Zapis liczbowy i słowny są ze sobą sprzeczne, zaś sprzeczność ta nie została zauważona i wyjaśniona w treści uzasadnienia wyroku. Zachodzi zatem sprzeczność w treści orzeczenia uniemożliwiająca jego wykonanie bowiem przyjmąwszy te dwie odmienne wartości wymiaru kar jednostkowych wobec oskarżonego zupełnie odmiennie prezentowałyby się prawidłowa górna granica kary łącznej, która orzeczona została w punkcie 3.

Stwierdzone uchybienie powoduje konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku.

Podnieść ponadto należy iż uchylenie wyroku było także konieczne z uwagi na naruszenie art. 424 § 1 i 2 k.p.k.

Z treści uzasadnienia wyroku nie sposób dowiedzieć się precyzyjnie w zakresie znamion przestępstw przypisanych oskarżonemu jakie ustalenia faktyczne poczynił Sąd Rejonowy.

W uzasadnieniu wskazano 20 dat w jakich miały być przez oskarżonego dokonywane wpisy. W opisie czynów przypisanych oskarżonemu wskazano, iż oskarżony wielokrotnie miał pomówić i wielokrotnie znieważać oskarżycieli prywatnych. W uzasadnieniu z kolei odnośnie czynu z art. 216 § 2 k.k. wskazano, że oskarżony wyczerpał znamiona tego przepisu poprzez kilkakrotne dokonanie wpisów. Nie wiadomo zatem czy Sąd uznał że część z dat wskazanych w ustaleniach faktycznych miała znaczenie tylko dla odpowiedzialności z art. 212 § 1 i 2 k.k. a część tylko dla odpowiedzialności z art. 216 § 2 k.k.

W oparciu o lakoniczne uzasadnienie nie sposób rozstrzygnąć tej kwestii bowiem Sąd Rejonowy w ogóle nie wskazał na czym miały polegać zachowania stanowiące znieważenie oskarżycieli prywatnych. Zrozumiałym jest, iż przytaczanie

takich znieważających określeń w opisie czynu można uznać za błędne i zbędne, jednakże niezbędnym jest wskazanie w uzasadnieniu precyzyjnie jakie zwroty uznane zostały za znieważające, tak by można zweryfikować prawidłowość rozumowania Sądu. W niniejszej sprawie Sąd podał tylko, iż oskarżony w prześmiewczy sposób opisywał wygląd pokrzywdzonych oraz sposób zarządzania szpitalem. Takie stwierdzenie jest daleko niewystarczające dla uznania, iż w sposób prawidłowy ustalono przesłanki z art. 216 § 2 k.k. Żadne inne stwierdzenia mogące chociażby naprowadzić na ślad rozumowania jakie to stwierdzenia uznane zostały za znieważające nie zostały zawarte w dokumencie sprawozdawczym jakim jest uzasadnienie i tym samym wyrok w tym zakresie niemożliwy jest do skontrolowania w postępowaniu odwoławczym. Trudno zaś racjonalnie uznać iż każde prześmiewcze opisanie drugiej osoby stanowi znieważenie.

Podobnie lakoniczne jest uzasadnienie w zakresie zachowań mających stanowić pomówienia (w zasadzie mowa jest ogólnie o 3 zachowaniach) i także w tym zakresie jest mowa o kilkakrotnym dokonaniu wpisów.

Z tych też względów Sąd Okręgowy uchylił wyrok w całości i sprawę oskarżonego M. L. (1) przekazał Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie w jakim będzie to niezbędne do prawidłowego rozpoznania sprawy, a właściwie zgromadzony materiał dowodowy powinien być przez Sąd poddany wnikliwej ocenie, zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów jak i zasad logicznego rozumowania, pozwalającej na ustalenie, bądź wykluczenia istnienia przesłanek odpowiedzialności karnej oskarżonego, z koniecznością precyzyjnego wskazania zachowań mających stanowić wypełnienie znamion przestępstw, zaś w zależności od ustaleń faktycznych Sąd winien wypowiedzieć się w przedmiocie winy bądź niewinności oskarżonego.

Z uwagi na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej Sąd Okręgowy ograniczył rozpoznanie wywiedzionej apelacji, bowiem w sytuacji uchylenia wyroku do ponownego rozpoznania bezprzedmiotowym byłoby odnoszenie się do pozostałych kwestii które porusza apelacja obrońcy oskarżonego.